

Credincioșia lui Dumnezeu

Necredincioșia este unul dintre cele mai evidente păcate ale acestor zile rele. În lumea afacerilor, cuvântul unui om, cu foarte rare excepții, nu mai este o garanție. În viața socială, infidelitatea maritală abundă în toate părțile, legăturile sacre ale căsătoriei fiind rupte cu tot atât de puțină considerație ca și atunci când ne descotorosim de o haină veche. În lumea ecleziastică, mii dintre cei ce au făcut un legământ solemn să predice adevărul nu au nici un scrupul în a-l ataca și a-l nega. Nici cititorul și nici scriitorul nu putem spune că suntem complet imuni față de acest păcat groaznic: în cât de multe feluri i-am fost necredincioși lui Cristos și adevărului și privilegiilor pe care Dumnezeu ni le-a dat! De aceea, cât de bine și binecuvântat este să ne ridicăm ochii deasupra acestor ruine și vedem pe Acel care este credincios, credincios în toate lucrurile, credincios în toate timpurile.

"Să știi dar că Domnul, Dumnezeul tău, este singurul Dumnezeu. El este un Dumnezeu *credincios*" (Deuteronom 7:9). Această calitate este esențială ființei Sale, fără de care El nu ar fi Dumnezeu. Pentru Dumnezeu a fi necredincios ar fi să acționeze contrar naturii Sale, ceea ce ar fi imposibil: "Dacă suntem necredincioși, totuși El rămâne credincios, căci nu Se poate tăgădui singur" (2 Timotei 2:13). Credincioșia este una dintre glorioasele virtuți ale ființei Sale. Este ca și cum El ar fi îmbrăcat cu ea: "Doamne, Dumnezeul oștirilor, cine este puternic ca Tine, Doamne! Și credincioșia Ta Te *înconjoară* ." (Psalmul 89:8). De aceea când Dumnezeu S-a întrupat s-a spus: "Neprihănirea va fi brâul coapselor Sale, și credincioșia brâul mijlocului Său." (Isaia 11:5).

Ce cuvânt este acesta în Psalmul 36:5: "Bunătatea Ta, Doamne, ajunge până la ceruri, și credincioșia Ta până la nori." Mult deasupra întregii înțelegeri limitate este neschimbătoarea credincioșie a lui Dumnezeu. Totul despre Dumnezeu este măreț, vast, incomparabil. El niciodată nu uită, niciodată nu cade, niciodată nu se clatină, niciodată nu-Și ia cuvântul înapoi. Fiecare promisiune sau profeție făcută, Domnul a îndeplinit-o întocmai, orice legământ prin care a promis sau a amenințat El îl va îndeplini, pentru că "Dumnezeu nu este un om ca să mintă, nici un fiu al omului ca să-l pară rău. Ce a spus, oare nu va face? Ce a făgăduit oare, nu va împlini?" (Numeri 23:19). De aceea credinciosul declară: "Bunătățile Domnului nu s-au sfârșit, îndurările Lui nu sunt la capăt, ci se înnoiesc în fiecare dimineață. Și credincioșia Ta este atât de mare!" (Plângerile lui Ieremia 3:22,23).

Scriptura abundă în ilustrații ale credincioșiei lui Dumnezeu. Cu mai mult de patru mii de ani în urmă El a spus: "Cât va fi pământul, nu va înceta semănatul și seceratul, frigul și căldura, vara și iarna, ziua și noaptea!" (Geneza 8:22). Fiecare an care vine ne aduce o nouă dovadă a împlinirii promisiunii lui Dumnezeu. În Geneza 15 citim ce i-a declarat Iehova lui Avram: "Sămânța ța va fi străină într-o țară care nu va fi a ei; acolo va fi robită... dar în al patrulea neam, ea se va întoarce aici" (versetele 13-16). Secolele și-au urmat cursul. Urmașii lui Avram gemeau printre cărămizile din paie ale Egiptului. Își uitase Dumnezeu promisiunea? Nu, deloc. Să citim Exodul 12:41: "Și, după patru sute treizeci de ani, tocmai în ziua aceea, toate oștile Domnului au ieșit din țara Egiptului." Prin Isaia Domnul declară: "Iată, fecioara va rămânea însărcinată, va naște un fiu, și-i va pune numele Emanuel" (7:14). Din nou secolele au trecut, dar "când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie" (Galateni 4:4).

Dumnezeu este adevărat. Cuvântul promisiunii Sale este sigur. În toate relațiile cu

poporul Lui Dumnezeu este credincios. Poți să te bazezi pe El. Nimeni niciodată nu s-a încrezut cu adevărat în El, în zadar. Descoperim acest adevăr prețios exprimat aproape peste tot în Scriptură, pentru că poporul Lui are nevoie să știe că această credințioasă este o parte esențială a caracterului divin. Aceasta este temelia încrederii noastre în El. Dar, este un lucru să accepți credințioasă lui Dumnezeu ca pe un adevăr divin și este altceva să *acționezi în conformitate cu aceasta*. Dumnezeu ne-a făcut făgăduințe "nespus de mari și scumpe", dar ne bazăm noi pe faptul că El le va împlini? Îl *așteptăm* noi, într-adevăr, să facă tot ceea ce a spus? Ne bazăm noi cu încredere deplină pe aceste cuvinte: "*Credincios este Cel ce a făcut făgăduința*" (Evrei 10:23)?

Sunt perioade în viețile tuturor când nu este ușor, nici măcar pentru creștini, să creadă că Dumnezeu este credincios. Credința noastră este încercată din greu, ochii noștri sunt plini de lacrimi, și nu mai putem desluși lucrările dragostei Lui. Urechile noastre sunt distrase de zgomotele lumii, hărțuite de șoaptele atee ale lui Satan și nu mai putem auzi timbrul dulce al vocii Sale încă scăzute. Planurile împărtășite au fost zădărnice, prieteni pe care ne-am bizuit ne-au înșelat așteptările, un așa-zis frate sau soră în Cristos ne-au trădat. Suntem descumpăniți. Am căutat să-l fim credincioși lui Dumnezeu și acum un nor negru îl ascunde de noi. Ne dăm seama că este dificil, chiar imposibil, ca raționamentul carnal să armonizeze providența Sa aspră cu promisiunile Sale pline de bunăvoință. O, suflet șovăielnic, greu încercat tovarăș de pelerinaj, caută harul care să te ajute să ții seama de Isaia 50:10: "Cine dintre voi se teme de Domnul, să asculte glasul robului Său! Cine umblă în întuneric și n-are lumină, să se încreadă în Numele Domnului, și să se bazeze pe Dumnezeul lui."

Când ești tentat să te îndoiești de credințioasă lui Dumnezeu, strigă: "Înapoia mea, Satano". Deși nu poți armoniza acum misterioasele căi ale lui Dumnezeu cu făgăduințele dragostei Sale, așteaptă-L pe El pentru mai multă lumină. La timpul Său, El va limpezi lucrurile pentru tine. "Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea" (Ioan 13:7). Ceea ce va urma, încă va dovedi că Dumnezeu nici nu i-a uitat și nici nu i-a înșelat pe copiii Săi. "Totuși Domnul așteaptă să Se milostivească de voi, și Se va scula să vă dea îndurare, căci Domnul este un Dumnezeu drept: ferice de toți cei *ce nădăjduiesc în El!*" (Isaia 30:18)

"Nu-l judecați pe Domnul după limitata voastră pricepere
Ci încredeți-vă în El din cauza îndurării Lui,
În spatele providenței severe
El ascunde o față zâmbitoare.
Voi sfinți temători împrăștiți-vă curajul,
Norii de care așa mult vă temeți
Sunt plini de milă și se vor rupe
În binecuvântări deasupra capetelor voastre."

"Tu îți întemeiezi învățăturile pe dreptate, și pe cea mai mare credințioasă." (Psalmul 119:138). Dumnezeu nu numai că ne-a spus cele mai bune lucruri, ci El nici nu S-a abținut de la ce e mai rău. El a descris cu credințioasă ruina pe care Căderea a produs-o. El a diagnosticat cu credințioasă groaznică stare pe care a produs-o păcatul. El Și-a făcut, cu credințioasă, cunoscută ura îndârjită față de păcat și că El trebuie să pedepsească la fel. El ne-a avertizat cu credințioasă că El este "un foc mistuitor" (Evrei 12:29). Nu doar Cuvântul Său abundă în ilustrații ale fidelității Sale în a-Și împlini promisiunile, dar sunt amintite, de asemenea, numeroase exemple ale credințioasă Sale în a-Și duce la

îndeplinire amenințările. Fiecare etapă a istoriei Israelului exemplifică această realitate gravă. Așa s-a întâmplat cu persoane ca: Faraon, Core, Acan și mulți alții care sunt dovezi grăitoare și suficiente. La fel va fi și cu *tine*, cititorule: dacă nu ai alergat sau alergi la Cristos pentru adăpost, focul care nu se stinge niciodată a lazului de foc va fi soarta ta sigură și concretă. Dumnezeu este credincios.

Dumnezeu este credincios în a-Și proteja poporul. "Credincios este Dumnezeu, care v-a chemat la părtășia cu Fiul Său" (1Corinteni 1:9). În versetul anterior Dumnezeu a făcut promisiunea că El îi va întări până la sfârșit. Încrederea Apostolilor în securitatea absolută a credincioșilor nu s-a bazat pe puterea lor de decizie sau abilitatea lor de perseverență, ci pe veridicitatea Lui care nu poate minți. De când Dumnezeu a promis Fiului Său un anume popor ca moștenire, să-i salveze de păcat și condamnare și să-i facă participanți la viața veșnică în glorie, este clar că El nu va îngădui ca nici unul din ei să piară.

Dumnezeu este credincios în a-Și *disciplina* poporul. El este la fel de credincios în a refuza, cât și în a da. El este credincios în a trimite în tristare la fel de bine ca și a da bucurie. Credințioșia lui Dumnezeu este un adevăr care trebuie mărturisit de noi nu numai când suntem liniștiți, ci și când suferim o mustrare aspră. Nu trebuie ca mărturisirea noastră să fie făcută doar cu buzele noastre ci și cu inima noastră. Când Dumnezeu ne lovește cu nuiua, *credințioșia* este cea care o mânuiește. Să recunoaștem acest lucru înseamnă că trebuie să ne smerim în fața Lui, să mărturisim că merităm pe deplin disciplina Lui, și în loc de cârteli să-l mulțumim pentru asta. Dumnezeu niciodată nu ne chinuie fără motiv. "Din *pricina aceasta* sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi" (1Corinteni 11:30), spune Pavel, exemplificând acest principiu. Când nuiua Lui ne lovește să rostim împreună cu Daniel: "Tu, Doamne ești drept, iar nouă ni se cuvine astăzi să ni se umple fața de rușine" (9:7).

"Știu, Doamne, că judecățile Tale sunt drepte: din credințioșie m-ai smerit" (Psalmul 119:75). Problemele și nenorocirile nu sunt doar în concordanță cu dragostea lui Dumnezeu făgăduite în legământul veșnic, ci sunt părți ale aceluiași întreg. Dumnezeu nu este doar credincios cu toate aceste necazuri, ci este credincios și în a le trimite. "Atunci le voi pedepsi fărădelegile cu nuiua, și nelegiuirile cu lovituri; dar nu-Mi voi călca legământul și nu voi schimba ce a ieșit de pe buzele Mele" (Psalmul 89:32, 33). Pedepsirea nu este doar în armonie cu bunătatea lui Dumnezeu ci este rezultatul și expresia ei. Ar fi mult mai liniștite gândurile oamenilor lui Dumnezeu dacă și-ar aminti că legământul Său de dragoste Îl determină să îi corecteze potrivit greșelii. Necazurile ne sunt de folos: "Când sunt în necaz, vor alerga la Mine." (Osea 5:15).

Dumnezeu este credincios în proslăvirea poporului Său. "Cel ce v-a chemat este credincios, și va face lucrul acesta" (1Tesaloniceni 5:24). Referința anterioară aici se referă la sfinții care vor fi păziți fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Cristos. Dumnezeu nu tratează cu noi în funcție de meritele noastre (pentru că nu avem nici unul), ci de dragul mărețului Său nume. Dumnezeu este constant față de Sine Însuși și față de scopul harului: pe aceia pe care i-a chemat... i-a și proslăvit (Romani 8:30). Dumnezeu ne face o demonstrație completă a constanței bunătății Sale fără sfârșit față de aleșii Lui deoarece i-a chemat în mod eficient din întuneric la lumina Sa minunată, și asta trebuie să-i liniștească pe deplin despre siguranța continuării ei. Temelia tare a lui Dumnezeu stă nezguduită (2Timotei 2:19). Pavel se odihnea în credințioșia lui Dumnezeu când a spus: căci știu în cine am crezut și sunt încredințat că El are putere să păzească ce l-am încredințat până în ziua aceea (2 Timotei 1:12).

Înțelegerea acestui adevăr binecuvântat ne va *păzi de îngrijorare*. Să fii plin de îngrijorare, să vezi lucrurile în negru, să aștepti ziua de mâine cu frică tristă, dezonorează credințioșia lui Dumnezeu. El care a purtat de grijă copilului Său timp de atâția ani, nu-l va părăsi la bătrânețe. El care ți-a ascultat rugăciunile în trecut nu va refuza să Se îngrijească de toate nevoile tale prezente. Încrede-te în afirmația din Iov 5:19: "De șase ori te va izbăvi din necaz, și de șapte ori nu te va atinge răul."

Înțelegerea acestui adevăr binecuvântat *ne va păzi de cădere*. Dumnezeu știe ce este cel mai bine pentru fiecare dintre noi și unul dintre rezultatele încrederii în acest adevăr va fi încetarea văicărelilor noastre capricioase. Dumnezeu este cu adevărat onorat când, în încercări și necazuri, noi avem gânduri bune despre El, recunoscând înțelepciunea și dreptatea Sa, și recunoscând dragostea Sa chiar și în mijlocul muștrărilor Sale.

Înțelegerea acestui adevăr binecuvântat va duce la mărirea *încrederii în Dumnezeu*. "Așa că cei ce suferă după voia lui Dumnezeu, să-și încredințeze sufletele credinciosului Ziditor, și să facă ce este bine" (1Petru 4:19). Cu cât mai repede ne abandonăm pe noi înșine și problemele noastre, plini de încredere, în mâinile lui Dumnezeu, plini de convingerea dragostei și credințioșiei Sale, cu atât mai curând vom fi mulțumiți cu providența Sa și vom realiza că "*Toate le face de minune*."

Traducerea: numaiharul.org